

I Olafs kontor

Af *Lene Larsen*

I skrivende stund er det præcis 10 år siden jeg trådte ind i Olafs kontor på Moesgård som lærestolens første teknisk/administrative medarbejder. I de seks år, der var forløbet siden fagets start i 1971, havde Olaf selv måttet klare alt administrativt arbejde. I 1977 havde faget ca. 60 studerende, 1 professor, 1 ekstern lektor, og varierende undervisningsassistenter alt efter de bevillende myndigheders gunst.

Det må have været et travlt år for Olaf. Ansættelses-samtalen fandt sted på Unge Hjem's Højskole i en pause midt under den 8. vikingekongres, og samme efterår var studerende og lærere på ekskursion i Sovjetunionen. Projekt Middelalderbyen var netop startet og havde domicil på Moesgård. Somrene 75, 76, 77 og 78 blev der gravet på Øm Kloster, og alt dette samtidig med et stort udbud af undervisning og mange gæsteforlæsere udefra. Her spillede Olafs omfattende kontakter i ind- og udland en stor rolle. Mange spændende mennesker gik i disse år gennem Olafs kontor.

Dette kontor befandt sig i højre sidefløj på Moesgårds hovedbygning og var ikke særligt stort, så der blev aldrig tale om kommunikationssvigt – vore skriveborde stod lige op ad hinanden. Det kunne være en ulempe, når Olaf skulle tale i telefon, og jeg skrive på maskine og vice versa. Problemet blev delvist løst ved en forskydning af arbejdstiden, således at jeg om morgenen kunne klapre på maskine uden at genere nogen.

Af og til kunne Olaf have behov for at tale under fire øjne med studerende eller gæster, og sådanne lejligheder benyttede jeg til opgaver, der kunne udføres andre steder i huset.

Med Olaf som chef var det nemmere at klare de trange lokaleforhold, end jeg havde troet. Der herskede altid en afspændt og venlig atmosfære i Olafs kontor. Det eneste tidspunkt luften kunne blive elektrisk var under mundtlig eksamen. De dage var Olaf tabt for alle administrative gøremål – indtil eksamen var vel overstået.

Apropos atmosfære – Olaf er inkarneret piberyger, og jeg er ligeså inkarneret ikke-ryger. Af og til kunne jeg godt føle mig lidt omtåget ved arbejdstids ophør, men så hjalp den friske cykeltur hjem gennem skoven.

Samarbejdet med Olaf var meget lærerigt. Specielt har det været mig en fornøjelse at stifte bekendtskab med hans holdning til det danske sprog. Ingen nødvendige fremmedord og falbelader der! Han overkommer det utrolige og tager gerne natten til hjælp, hvis det kniber. Under Øm Kloster-udgravningerne var det af og til nødvendigt, bl.a. når næste nummer af Øm Kloster Tidende skulle i trykken. Da var kontoret omdannet til bladhus. Olaf mødte op med trykklart manuskript, der var færdigredigeret ud på de små timer, og så gik jeg i krig med stencilbrænder og spritduplika-

tor. De knapt tørre, lyseblå blade blev straks sendt ud til abonnenterne i ind- og udland.

Studienævns- og afdelingsudvalgsmøderne blev også holdt i Olafs kontor. Mødedeltagerne sad som sild i tønde bl.a. på en blå briks, der også blev brugt til garderobe, frasætningsplads m.m.m. Møderne blev al-

drig for lange, fordi Olaf var en velforberedt og konsekvent mødeleder.

I 1981 sagde Olaf ja til tilbudet om et større kontor på Nationalmuseet, og det blev starten på en ny, spændende periode for ham såvel som for Afdeling for middelalder-arkæologi.



Sammen med censor og lærere er Olaf på vej tilbage til sit kontor efter frokostpausen den 27. januar 1981, der var hans sidste dag som eksaminator ved faget, inden han den 1. marts tiltrådte som rigsantikvar. Foto: Jens Velleu.